

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 37/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., S., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/225/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. decembra 2011 doručená sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/225/2008.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že sa „... 23. 07. 2007 žalobou domáhal zaplatenia 51.515,60 Sk. Dňa 24. 10. 2007 bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku a vec bola v tom čase vedená pod sp. zn.: 18 Rob/266/2007. Vzhľadom na to, že do dňa 23. 06. 2008 nebol vo veci vykonaný žiadny iný úkon, podal vo veci sťažnosť na prietahy v súdnom konaní predsedovi Okresného súdu v Poprade. Predseda Okresného súdu v Poprade mu dňa 24. 06. 2008 oznámil, že sťažnosť bola dôvodná. Dňa 16. 12. 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie, ktoré bolo odročené na 10. 02. 2009. Na pojednávaní bolo nariadené znalecké dokazovanie, pričom znalecký posudok bol vyhotovený dňa 03. 06. 2011 a meritórne bolo vo veci rozhodnuté až 20. 09. 2011, pričom rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené dňa 21. 10. 2011.

Ako vyplýva z uvedeného medzi jednotlivými pojednávaniami uplynuli nasledovné lehoty... 21 mesiacov medzi podaním žaloby a prvým pojednávaním,... 4 mesiace medzi prvým a druhým pojednávaním,... 20 mesiacov medzi druhým a tretím pojednávaním... Z uvedeného je zrejmé, že súd konal pri svojich úkonoch v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania.“. Postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/225/2008 považuje sťažovateľ za porušenie ním označených základných práv.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľovi V. S... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Poprad vedenom pod sp. zn. 13 C/225/2008 porušené bolo.

Sťažovateľovi V. S... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- EUR (slovom dvetisíc EUR), ktoré je Okresný súd Poprad povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Poprad je povinný nahradiť trovy sťažovateľa do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu...“

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože okresný súd spôsobil prietáhy v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/225/2008.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis III. ÚS 138/02).

9. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, ktorými sťažovatelia namietajú zbytočné prietahy v konaní, vychádza zo svojej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, IV. ÚS 102/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (v rovnakom rozsahu sa vzťahuje aj na právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

10. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj dopytom na okresnom súde zistil, že konanie pred okresným súdom, postup ktorého bol sťažovateľom namietaný, bolo skončené zastavením konania 20. septembra 2011. Posudzovaná vec bola napokon právoplatne skončená 8. novembra 2011.

11. Sťažovateľ namietal prietahy v konaní okresného súdu, ktorý v okamihu podania sťažnosti ústavnému súdu už o veci samej nekonal. Z toho vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať sťažovateľom označené práva. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Nad rámec vecí ústavný soud poznamenává, že vzhledem na opis činnosti průběhu konání před okresním soudem uváděný stěžovatelem v podané stížnosti, jakož i z příloh stížnosti stížnost by nebyla úspěšná ani proto, že charakter konání, v rámci kterého bylo nařízeno znalecké doložení, nevykazovala celkovou délku konání před okresním soudem požadovanou ústavní intenzitou přetahování konání. Konání před okresním soudem začalo 23. července 2007 návrhem na zaplacení 51 515,60 Kč s příslušenstvím a trvalo 4 roky. Okresní soud 1. července 2008 rozhodl platobním rozkazem č. k. 11 Ro/141/2007-24, proti kterému byl odporcem podán odpor 15. července 2008. Když rozhodnutí ve věci stejné záviselo od posouzení skutečností, na které byly potřebné odborné znalosti, ustanovil okresní soud (v souladu s § 127 odst. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov) uznesením č. k. 13 C/225/2008-65 ze 16. dubna 2009 znalce, kterého musel vymenit. Nie každý príťah v súdnom konaní má totiž za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými príťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné príťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04).

13. Vzhledem na odmítnutí stížnosti v celém rozsahu bylo už bez právního významu, aby ústavní soud rozhodoval o dalších požadavcích stěžovatele.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutí nemožno podat opravný prostředek.

V Košiciach 18. januára 2012